

33. Adamale ütles Jummal : Et sa
olled kuulnud vamma Maese Sanna, ja
söñud fest Puust, mis ma sind käsksin
ja ütlesin : Sinna ei pea mitte fest sõ-
ma ; ärranetud on se Ma nüüd sunno
pärast ; Waewaga pead sa fest sõma
keik omma Ello-Alja ; ja Ribbowitso ja
Ohhakaid peab ta sulle fasiwatama, ja
sinna pead Wålja-Rohhud sõma ; om-
ma Palle-ehk Silmi-Higgi sees pead
sa Leiba sõma, senni kui sa jälle Muulats
saad, fest festfammasi olled sa moetud ;
fest sunna olled Põrm, ja pead jälle Põr-
muls sama.

34. Oh ! Kui mitmesugust hääddaa ja
Waewa kulusas Jummal nende San-
nadega ! Eesite nimmetas Jummal Ada-
ma Sü ülles ; se olli se, et ta olli kuul-
nud vamma Maese Sanna, ja mitte ep ol-
nud Jummala Sanna ja Råssö jure
kindlaste jánuud, mis temma Jummala
ennese

ennese Siust olli kuulnud, enne kui se
Maene weel sai tehtud temma Külje-Luust
(11.). Teiseks panni Jummal vamma
Needminne ehk Wålja-Ma peale, et se
mitte ennam isseennest ei piddand In-
nimessse Toidust wålja-andma, waid
Ribbowitso ja Ohhakaid temmale fas-
watama, nenda kui iggamees nüüd näab,
et Põllus-Ma sedda teebs, kui temma ei
sa õiete harritud, ja kui ei sa Semet
peale füswatud.

35. Kolmandeks öppetavad need San-
nad, et Jummal nüüd hopis teist-suggu
Toidust Innimessele seaddis, kui enne
sedda (13.) : Sinna pead nüüd Leiba,
ja Wålja-Rohhud sõma, se on, sedda
Wilja, mis Wåljade ehk Poldude peat
Faswab Harrimisse ja Gemendamisse
järrel ; se piddi nüüd se õige Toidus In-
nimessel ollema, ja mitte ennam Du-
nad ja Marjad, ja muud nisuggused